

Protokół

58. posiedzenia Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej, które odbyło się 23 lutego 2011 roku w gmachu Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii przy ul. Wspólnej 2 w Warszawie. W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Komisji – według załączonej listy obecności (zał. 1).

Wstępny porządek obrad obejmował:

1. Zagajenie.
2. Przyjęcie protokołu 57. posiedzenia Komisji z dnia 26 stycznia 2011 roku.
3. Sprawy bieżące.
4. Dokończenie omawiania wykazu polskich nazw geograficznych z obszaru Afryki.
5. Omówienie wykazu polskich nazw geograficznych z obszaru Ameryki Północnej.
6. Omówienie wykazu polskich nazw geograficznych z obszaru Ameryki Południowej.
7. Wolne wnioski.

Obrady prowadził Waldemar Rudnicki, przewodniczący Komisji.

Ad 1. Przewodniczący przywitał członków Komisji oraz zaproszonego gościa – dr. Jana Cisaka, przewodniczącego Komisji Geodezji i Informacji Geograficznej Komitetu Badań Polarnych.

Ad 2. Do protokołu zgłoszono kilka poprawek redakcyjnych, po ich uwzględnieniu protokół 57. posiedzenia przyjęto jednogłośnie (11 głosów za).

Ad 3. Dr Jan Cisak, pracujący w Instytucie Geodezji i Kartografii, przewodniczący Komisji Geodezji i Informacji Geograficznej Komitetu Badań Polarnych oraz przedstawiciel Polski w Standing Committee on Antarctic Geographic Information w Komitecie Naukowym Badań Antarktycznych (Scientific Committee on Antarctic Research – SCAR) przedstawił zagadnienia standaryzacji nazw geograficznych z obszaru Antarktyki. Omówił zasady funkcjonowania oficjalnego gazetera SCAR, początkowo opracowywanego przez Roberto Cervellatego z Włoch (do 2006 roku kierownika SCAR Composite Gazetteer of Antarctica), a obecnie będącego pod zarządem Henka Broolsma z Australii, przewodniczącego Standing Committee on Antarctic Geographic Information.

Do gazetera nazwy mają prawo zgłaszać narodowe organizacje z państw prowadzących badania antarktyczne. W imieniu Polski takie prawo ma Komitet Badań Polarnych. Polska oficjalnie zgłasza nazwy tylko po angielsku. Pierwsze polskie nazwy zgłoszono po opracowaniu w 1978 roku mapy okolic Stacji im. A.B. Dobrowolskiego, kolejne były wynikiem prac na Polskiej Stacji Antarktycznej im. Henryka Arctowskiego i były początkowo zgłaszane głównie przez K. Birkenmajera. Informacje o nazwach nadanych przez Polskę były publikowane w krajowych czasopismach naukowych – początkowo przez K. Birkenmajera, który poza podaniem nazwy angielskiej, podawał jej polski odpowiednik oraz informację o samej nazwie i nazwanym obiekcie. Jednak te polskie nazwy były publikowane bez szerszego uzgadniania.

Jan Cisak krótko omówił też ustalanie przez Polaków nazw na Svalbardzie, gdzie jednak ze względu na obiekty władz norweskich, tylko nieliczne z zaproponowanych nazw zostały formalnie przyjęte. Poinformował także, że oficjalnie zmieniono nazwę Polskiej

Stacji Polarnej Hornsund – z okazji pięćdziesięciolecia jej istnienia nadano jej patrona, a nazwa stacji przyjęła formę Polska Stacja Polarna im. Stanisława Siedleckiego.

Zaproszenie Jana Cisaka związane było z kwestią standaryzowania przez Komisję polskich nazw antarktycznych nadanych w czasie polskich wypraw polarnych. W wykazie nazw Antarktydy (zeszyt 8 *Nazewnictwa*) wydanym w 2006 roku zamieszczono spis wszystkich nazw nadanych przez polskie ekspedycje polarne, wraz z ich spolszczeniami (łącznie 249 spolszczeń), z zastrzeżeniem, że nazwy te nie były standaryzowane przez Komisję. Na 57. posiedzeniu Komisja uznała, że jednak warto zestandaryzować te nazwy, poprawiając ewidentnie błędne nazwy, dodając spolszczenia dla niektórych nazw, które spolszczeń dotychczas nie miały i ewentualnie rezygnując ze spolszczeń wątpliwych. Jan Cisak zgodził się, że standaryzacja tych nazw przez Komisję to dobry pomysł. Uzgodniono, że Komisja przejrzy pod względem poprawności te polskie nazwy, które zostały opublikowane w czasopismach „Polish Polar Research” i „Studia Geologica Polonica” proponując niezbędne zmiany. Proponowane zmiany będą przesłane do konsultacji Komisji Geodezji i Informacji Geograficznej Komitetu Badań Polarnych, a po tych konsultacjach zostaną formalnie przyjęte. Natomiast w przypadku 114 obiektów, dla których w spisach zamieszczonych w „Polish Polar Research” i „Studia Geologica Polonica” podano tylko angielskie formy nazw, to Komisja Geodezji i Informacji Geograficznej zaproponuje spolszczenia, o ile takie będą zasadne, a następnie Komisja Standaryzacji Nazw Geograficznych, po zweryfikowaniu ich poprawności językowej, przyjmie te nazwy.

Przewodniczący poinformował o kłopotach z realizacją planu pracy Komisji na rok 2011. W związku z problemami finansowymi Główny Urząd Geodezji i Kartografii ogranicza liczbę wydatków, w tym wydatków związanych z działalnością Komisji. Najprawdopodobniej Główny Geodeta Kraju wyda decyzję o wykreśleniu z planu pracy Komisji części przewidzianych prac. Prezydium Komisji będzie czynić starania, aby najważniejsze prace nie zostały wykreślone. Znacznemu ograniczeniu uległy też plany wyjazdowe Komisji – część wyjazdów została wykreślona z planu budżetowego GUGiK, dla pozostałych ograniczono planowaną liczbę uczestników. Prezydium Komisji interweniowało w tej sprawie, apelując do władz GUGiK-u o pozostawienie najistotniejszych wyjazdów.

Przewodniczący poinformował także, że w celu uporządkowania działań związanych z udziałem osób z ramienia Komisji w spotkaniach i konferencjach dotyczących nazewnictwa geograficznego, Prezydium Komisji ustaliło następujące zasady:

- zgłaszanie organizatorom spotkań tematów referatów, uczestnictwa poszczególnych osób oraz przesyłanie tekstów referatów powinno odbywać się tylko za pośrednictwem Sekretariatu Komisji, chyba że w konkretnych przypadkach Sekretariat lub Prezydium dopuści inny tryb;
- chęć wygłoszenia referatu na spotkaniu/konferencji należy zgłaszać do Sekretariatu Komisji lub Prezydium Komisji wraz z podaniem tytułu referatu najlepiej w grudniu roku poprzedzającego lub na początku roku bieżącego obejmującego plan pracy KSNG, w uzasadnionych przypadkach (np. jeśli termin spotkania lub jego zakres tematyczny nie jest znany w określonym powyżej terminie, albo temat jest uzależniony od wyników prac, których termin zakończenia nie jest pewny) tematy te mogą być zgłaszane w trybie późniejszym, jednak po zasygnalizowaniu tego faktu Sekretariatowi Komisji lub Prezydium Komisji;
- zgłoszone referaty będą analizowane przez Prezydium Komisji pod kątem zakresu tematycznego wymaganego na poszczególnych spotkaniach międzynarodowych (zgodnie z zaleceniami Sekretariatu UNGEGN):
 - na sesje plenarne UNGEGN oraz posiedzenia grup regionalnych UNGEGN –

- referaty sprawozdawcze dotyczące w szczególności działalności instytucji nazewniczych, opracowywania publikacji nazewniczych, wdrażania zaleceń UNGEGN itp.,
- na posiedzenia grup roboczych UNGEGN i na inne spotkania międzynarodowe – referaty sprawozdawcze oraz referaty problemowe jeżeli organizator dopuszcza przedstawianie takich referatów;
- w referatach wygłaszanych w ramach delegacji z ramienia Komisji, autor referatu podaje informację o swoim członkostwie w Komisji.

Przewodniczący poinformował także, że pomimo dużej liczby posiedzeń Komisji w 2010 roku (9 posiedzeń plenarnych, co stanowi swoisty rekord w bieżącej kadencji Komisji), dość wolno postępują prace związane z ustalaniem nazw do urzędowego wykazu polskich nazw geograficznych świata, będącego obecnie, obok wykazu nazw państw, priorytetem w działaniach Komisji. W 2010 roku na sześciu posiedzeniach omawiano wykaz nazw z obszaru Azji, na czterech nazwy państw, a na jednym nazwy z obszaru Australii i Oceanii oraz Antarktyki. Obecnie Komisja omawia nazewnictwo Afryki – po jego omówieniu przyjętych będzie zaledwie 22% nazw, które mają znaleźć się w wykazie. Przy obecnym tempie pracy materiał ten będzie w całości przyjęty dopiero za kilka lat. W związku z tym Przewodniczący uznał, że na posiedzeniach należy w miarę możliwości ograniczać dyskusję, tak aby nie dyskutować nad nazwami nie budzącymi wątpliwości, a w innych dyskusjach nie powtarzać już raz przedstawionych argumentów.

Po omówieniu wykazów z obszaru obu Ameryk zostaną przedstawione Komisji wykazy z obszarów Litwy (już omówiony przez Komitet Redakcyjny), Białorusi i Ukrainy, w których zaproponowano setki zmian (głównie dodanie nazw, co wynika z ujednoczenia zakresu tych wykazów, które dotychczas były opracowane bardzo niekonsekwentnie). Komitet Redakcyjny omawia wszystkie zmiany i przedstawia swoje rekomendacje Komisji. Dlatego zaproponowano, aby przy omawianiu nazewnictwa z obszaru wschodnich sąsiadów Polski przyjąć zasadę, że nowe nazwy, których przyjęcie zaproponował Komitet Redakcyjny, przyjmowane są blokowo – każdy z członków Komisji otrzymuje przed posiedzeniem materiał z zaznaczonymi proponowanymi zmianami i stanowiskiem Komitetu Redakcyjnego, zatem przed posiedzeniem powinien sprawdzić, czy ma zastrzeżenia odnośnie wprowadzenia konkretnych nazw i zgłosić te zastrzeżenia przed głosowaniem. Przyjęcie nazw wymagające wyjaśnień, oraz propozycje zmiany i skasowania nazw przyjmowane byłyby w dotychczasowym trybie.

Maciej Zych przedstawił członkom Komisji *Vademecum tłumacza. Wskazówki redakcyjne dla tłumaczy* opracowane przez Departament Języka Polskiego Dyrekcji Generalnej ds. Tłumczeń Pisemnych Komisji Europejskiej (publikacja dostępna na stronie http://ec.europa.eu/translation/polish/guidelines/documents/styleguide_polish_dgt_pl.pdf) zawierający dużo zaleceń odnośnie do pisowni nazw geograficznych z obszaru państw Unii Europejskiej. Niektóre zalecenia *Vademecum tłumacza* nie są zgodne z zaleceniami Komisji, więc warto aby Komisja ustosunkowała się do tej publikacji.

Przedstawiona została także lista pt. *Wykaz krajów, terytoriów i walut* opracowana przez Urząd Publikacji Unii Europejskiej (publikacja dostępna na stronie internetowej <http://publications.europa.eu/code/pl/pl-5000500.htm>), zawierająca także nazwy mieszkańców i przymiotniki od nazw państw i terytoriów, w wielu punktach różniąca się od zaleceń Komisji (np. dla terytorium, dla którego Komisja ustaliła nazwę *Wyspa Świętej Heleny*, *Wyspa Wniebowstąpienia* i *Tristan da Cunha*, publikacja ta zaleca krótką nazwę

Święta Helena oraz nazwę długą *Święta Helena, Wyspa Wniebowstąpienia i Tristan da Cunha*; jako długą nazwę terytorium podano *zbiorowość Saint-Martin*, gdy Komisja zaleca nazwę *Wspólnota Saint-Martin*).

Andrzej Markowski i Andrzej Czerny poinformowali, że Komisja Ortograficzno-Onomastyczna na ostatnim posiedzeniu zaproponowała, na wniosek KSNG, nazwy mieszkańców państw i terytoriów oraz przymiotniki od nazw państw i terytoriów, a także zaopiniowała długą nazwę Birmy. KSNG zajmie się ustaleniami KOO po otrzymaniu stanowiska na piśmie.

Maciej Zych poinformował, że w październiku 2008 roku Polski Komitet Normalizacyjny wydał normę PN-EN ISO 3166-1:2008 „Kody nazw krajów oraz ich jednostek administracyjnych – Część 1: Kody krajów”. W normie tej uwzględniono nazwy krótkie i długie państw oraz terytoriów. Norma ta zawiera liczne różnice względem wykazów Komisji – część terytoriów zostało pominiętych (np. Akrotiri, Saint-Martin, terytoria antarktyczne), część zostało połączonych w nowe jednostki (*Svalbard i Jan Mayen* jako jedna jednostka zamiast dwóch osobnych, *Małe oddalone wyspy Stanów Zjednoczonych* zamiast kilku osobnych terytoriów), dla części pominięto nazwy długie (np. Jersey, Norfolk, Samoa Amerykańskie), niektóre nazwy zmieniono (np. *Francuskie Terytoria Południowe* zamiast *Francuskie Terytoria Południowe i Antarktyczne*, *Majjota* zamiast *Majotta*, *Tuwalu* zamiast *Tuvalu*, *Myanmar* zamiast *Birma*, *Wyspy Kokosowe (Keelinga)* zamiast *Wyspy Kokosowe*). W przypadku niektórych nazw stosowana jest zaś forma zalecana przez Komisję (*Republika Macedonii*, *Republika Mołdawii*, *Republika Wybrzeża Kości Słoniowej*), pomimo że urzędowo często stosowane są inne formy (*Była Jugosłowiańska Republika Macedonii*, *Republika Mołdowy*, *Republika Côte d’Ivoire*). W wykazach nazw państw publikowanych w niektórych krajach podane są informacje o różnicach względem krajowego tłumaczenia normy ISO 3166-1. Komisja uznała jednak, że nie ma powodu abyśmy odwoływali się do różnic z polską wersją normy ISO 3166-1, tym bardziej, że jest ona tylko tłumaczeniem normy oryginalnej ze wszelkimi wadami oryginału, a w normie tej normatywne są wyłącznie kody dla nazw państw i terytoriów, a nie same nazwy państw i terytoriów. Uznano, że ewentualnie we wstępie do wykazu nazw państw można wspomnieć o tej normie.

Maciej Zych przedstawił sprawozdanie z udziału przedstawicieli Komisji w 20. Posiedzeniu Grupy Regionalnej UNGEGN Europy Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej w Zagrzebiu w dniach 9-11 lutego. Posiedzenie to zorganizowane zostało przez Chorwacki Instytut Geodezyjny (Hrvatski geodetski institut) i Państwową Administrację Geodezyjną Republiki Chorwacji (Državna geodetska uprava Republike Hrvatske), a przewodniczył mu Željko Hećimović – dyrektor Departamentu Systemów Geoinformatycznych (Odjel za geoinformacijske sustave) w Chorwackim Instytucie Geodezyjnym, przewodniczący Grupy Regionalnej UNGEGN Europy Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej. W posiedzeniu uczestniczyły 43 osoby – 37 osób z 12 krajów członków Grupy Regionalnej UNGEGN Europy Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej (na 16 państw członkowskich w posiedzeniu uczestniczyli przedstawiciele Chorwacji, Bułgarii, Cypru, Czech, Grecji, Polski, Serbii, Słowacji, Słowenii, Turcji, Ukrainy, Węgier) oraz po jednym przedstawicielu z Austrii, Estonii, Kanady (przewodnicząca UNGEGN Helen Kerfoot), Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii.

W czasie posiedzeń zaprezentowano 18 z przesłanych referatów, a także raporty narodowe (wszystkie przesłane referaty dostępne są na stronie http://ungegn.cgi.hr/ungegn20/list_of_documents20.html). Delegacja polska, w składzie Maciej Zych i Katarzyna Przyszewska, przedstawiła raport Polski za lata 2009-2011 oraz referaty o wydanych w 2010 roku przewodniku toponimicznym i 12. zeszycie *Nazewnictwa geograficznego świata*. Referaty te spotkały się z dużym zainteresowaniem, a Željko Hećimović poprosił, aby referat o przewodniku toponimicznym wygłosić także na 26. Sesji UNGEGN w Wiedniu.

Z referatów zaprezentowanych przez innych uczestników, istotnym z punktu widzenia bieżących prac Komisji był referat ukraiński, w którym omówiono oficjalny ukraiński system latynizacji. Zasady latynizacji ukraińskich nazw własnych oparte na zapisie angielskim zostały oficjalnie przyjęte w 1996 r., dotychczas nie zostały jednak przyjęte przez UNGEGN. Komisja Standaryzacji Nazw Geograficznych przyjęła te zasady na 19. posiedzeniu 23 lutego 2005 roku i stosowała je w zeszytach 6. i 11. *Nazewnictwa geograficznego świata*, podane zostały też w czwartym wydaniu *Polskiego przewodnika toponimicznego dla redaktorów map i innych użytkowników*. 27 stycznia 2010 roku Rada Ministrów Ukrainy przyjęła rozporządzenie wprowadzające nowe zasady transliteracji alfabetu ukraińskiego na alfabet łaciński (*Постанова Кабінету Міністрів України від 27 січня 2010 року № 55 Про впорядкування транслітерації українського алфавіту латиницею*). W porównaniu do poprzednio obowiązujących zasad wprowadzono następujące zmiany: litera *щ* transliterowana jest jako *shch* (poprzednio jako *sch*), miękki znak nie jest transliterowany (poprzednio oddawany był znakiem zmiękczenia), apostrof nie jest transliterowany (poprzednio oddawany był podwójnym apostrofem). Nowe zasady dotyczą wszystkich nazw własnych, a więc imion i nazwisk, nazw geograficznych, nazw ulic, nazw stacji i przystanków. Zasady te wdrożone już zostały na nowo opracowanych i wydanych w 2010 r. planach Lwowa i Odessy. W związku z tymi zmianami Komisja Standaryzacji Nazw Geograficznych powinna ustalić, czy w urzędowych wykazach nazw państw oraz polskich nazw geograficznych świata stosować system dotychczasowy, czy nowy.

Na posiedzeniu ustalono także, który kraj będzie przewodniczył Grupie Regionalnej Europy Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej w kolejnej kadencji. Przewodnictwo Chorwacji trwające od 2007 roku zakończy się w 2012 roku w czasie 10. Konferencji ONZ w sprawie Standaryzacji Nazw Geograficznych. Na okres od 10. Konferencji w 2012 roku do 11. Konferencji w 2017 r. przypadnie dziewiąta pięcioletniej kadencji (w czasie pierwszej w latach 1972-1977 przewodniczyły Węgry, następnie w latach 1977-1982 Polska, potem w latach 1982-1987 Bułgaria, w latach 1987-1992 Czechosłowacja, w latach 1992-1998 ponownie Węgry, w latach 1998-2002 Słowenia, a w latach 2002-2007 Czechy). Jedynie Milan Orožen Adamič ze Słowenii zgłosił swój kraj – propozycja ta została poparta przez wszystkich zebranych.

W czasie 10. Posiedzenia Grupy Roboczej UNGEGN ds. Egzonimów w Tainach (Austria), które odbyło się w dniach 28-30 kwietnia 2010 r., pojawiła się propozycja zorganizowania w Polsce w 2012 lub 2013 r. posiedzenia tej grupy roboczej. W czasie posiedzenia w Zagrzebiu pojawił się natomiast pomysł zorganizowania w Polsce również posiedzenia naszej grupy regionalnej (przed posiedzeniem Željko Hećimović zwracał uwagę na koszty przewodnictwa grupie regionalnej, zwracał uwagę, że w niektórych grupach regionalnych istnieje zasada rotacji państw organizujących posiedzenia, nie związana z tym jakie państwo aktualnie przewodniczy grupie). Można by zatem zorganizować w Polsce połączone posiedzenie Grupy Roboczej ds. Egzonimów oraz Grupy Regionalnej Europy

Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej – dyrektor J. Zieliński wstępnie poparł ten pomysł, więc ewentualne zorganizowanie sesji będzie omawiane w Wiedniu z Peterem Jordanem (przewodniczącym Grupy Roboczej ds. Egzonimów) oraz Milanem Oroženem Adamičem (przyszłym przewodniczącym Grupy Regionalnej Europy Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej).

Na poprzednim posiedzeniu ustalono, że w przypadku gdy sąsiadujące ze sobą jednostki miejska i ziemska mają taka sama nazwę, to jako polskie będą przyjęte nazwy typu *Miasto Bużumbura* dla jednostki miejskiej i *Bużumbura* dla jednostki ziemskiej (wyjątkiem są tylko nazwy szwajcarskich kantonów *Bazylea-Miasto* i *Bazylea-Okręg*). W związku z tym ustaleniem Komisja postanowiła, przez aklamację, zmienić nazwy jednostek administracyjnych Syrii z *Damaszek-Miasto* na ***Miasto Damaszek*** oraz z *Damaszek-Okręg* na ***Damaszek***.

W uzupełnieniu wykazu nazw z obszaru Egiptu postanowiono dodać, przez aklamację, pseudoegzonim ***Marsa Alam*** dla miejscowości oraz poprawić zapis nazwy arabskiej z dotychczasowej formy Marsá al-'Alam na Marsá 'Alam. Do wyjaśnienia na kolejne posiedzenie pozostawiono zaś kwestię dodania nazwy *Trójkąt Halaib* dla regionu w Egipcie, do którego roszczenia wysuwa Sudan.

Przewodniczący przedstawił sprawozdanie z prac Komisji za rok 2010. Po wprowadzeniu poprawek redakcyjnych i stylistycznych, sprawozdanie przyjęto jednogłośnie (12 głosów za).

Ad 4. Kontynuując omawianie wykazu nazw geograficznych z obszaru Afryki Komisja uchwaliła:

- przyjęcie egzonimu ***Dżenne*** dla miejscowości w Mali (aklamacja),
- pozostawienie do wyjaśnienia zasadność skasowania nazwy *Próg Zachodniosaharyjski* dla wyżyny w Mali i Mauretanii,
- przyjęcie egzonimu ***Fez-Bulman*** dla jednostki administracyjnej w Maroku (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Marrakesz-Tansift-Al-Hauz*** dla jednostki administracyjnej w Maroku (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Meknes-Tafilalt*** dla jednostki administracyjnej w Maroku (aklamacja),
- zmianę egzonimu *Rabat-Sala* na ***Rabat-Sala-Zammur-Za'ir*** dla jednostki administracyjnej w Maroku (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Region Wschodni*** dla jednostki administracyjnej w Maroku (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Tanger-Tetuan*** dla jednostki administracyjnej w Maroku (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Wielka Casablanca*** dla jednostki administracyjnej w Maroku (aklamacja),
- przyjęcie pseudoegzonimu ***Al-Dżadida*** dla miejscowości w Maroku (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Kenitra*** dla miejscowości w Maroku (7 głosów za wprowadzeniem nazwy, 1 przeciw, 3 wstrzymujące się),
- przyjęcie egzonimu ***Nador*** dla miejscowości w Maroku (aklamacja),

- przyjęcie egzonimu *Safi* dla miejscowości w Maroku (aklamacja),
- przyjęcie pseudoegzonimu *Wadżda* dla miejscowości w Maroku (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Nowy Fez* dla części Fezu w Maroku (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Stary Fez* dla części Fezu w Maroku (aklamacja),
- przyjęcie pseudoegzonimu *Tubkal* dla szczytu w Maroku (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Volubilis* dla ruin w Maroku (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Międzynarodowy Rezerwat Biosfery Deltę Senegalu* dla obszaru chronionego w Mauretanii i Senegalu (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Niasa* dla jednostki administracyjnej w Mozambiku (aklamacja),
- skasowanie egzonimu *Rzeka Krokodyla* dla rzeki w Mozambiku i Republice Południowej Afryki (aklamacja) – w dotychczasowych wykazach Komisji podano, że rzeka ta przepływa przez RPA i Mozambik, a jej nazwami są Crocodile River (angielska) i Krokodilrivier (afrykanerska) w RPA oraz Rio Incomáti w Mozambiku, w rzeczywistości są to dwie różne rzeki: mozambiicka Rio Incomáti, uchodząca do morza koło stolicy kraju – Maputo, ma źródła w RPA, gdzie płynie jako Komati River/Komatirivier, następnie przepływa przez Suazi (w języku suazi to Inkomati), ponownie przez RPA i wpływa do Mozambiku, Crocodile River jest natomiast rzeką w całości płynącą w RPA, będącą dopływem Komati i wpadającą doń ok. 2 km przed granicą z Mozambikiem; nazwa Rzeka Krokodyla jest dla tej rzeki stosowana sporadycznie (znana jest natomiast Rzeka Krokodyla będąca górnym biegiem Limpopo – ta nazwa zostaje zachowana) zatem egzonim jest dla niej zbędny,
- przyjęcie egzonimu *Okawango* dla jednostki administracyjnej w Namibii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Park Narodowy Etoszy* dla obszaru chronionego w Namibii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Park Wybrzeża Szkieletowego* dla obszaru chronionego w Namibii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Bauczi* dla jednostki administracyjnej i miejscowości w Nigerii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Federalne Terytorium Stołeczne* dla jednostki administracyjnej w Nigerii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Dżos* dla miejscowości w Nigerii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Park Narodowy Kotliny Czadu* dla obszaru chronionego w Nigerii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Prowincja Północno-Zachodnia* dla jednostki administracyjnej w Republice Południowej Afryki (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Prowincja Przylądkowa Północna* dla jednostki administracyjnej w Republice Południowej Afryki (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Prowincja Przylądkowa Wschodnia* dla jednostki administracyjnej w Republice Południowej Afryki (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Prowincja Przylądkowa Zachodnia* dla jednostki administracyjnej w Republice Południowej Afryki (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Wolne Państwo* dla jednostki administracyjnej w Republice Południowej Afryki (aklamacja),

- skasowanie egzonimu ***Kraj Buszmenów*** dla regionu w Republice Południowej Afryki (aklamacja),
- zachowanie egzonimu *Transwal* dla regionu w Republice Południowej Afryki (1 głos za skasowaniem, 4 za zachowaniem, 6 wstrzymujących się),
- pozostawienie do wyjaśnienia zasadność skasowania nazwy *Wyżyna Południowoafrykańska* dla wyżyny w Republice Południowej Afryki,
- skasowanie egzonimu ***Góry Murchisona*** dla gór w Republice Południowej Afryki (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Park Narodowy Przylądka Igielnego*** dla obszaru chronionego w Republice Południowej Afryki (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Park Narodowy Karru*** dla obszaru chronionego w Republice Południowej Afryki (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Park Narodowy Góry Stołowej*** dla obszaru chronionego w Republice Południowej Afryki (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Reunion*** dla wyspy stanowiącej terytorium Reunion (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Park Narodowy Reunionu*** dla obszaru chronionego na Reunionie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Kigali*** dla jednostki administracyjnej w Rwandzie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Prowincja Południowa*** dla jednostki administracyjnej w Rwandzie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Prowincja Północna*** dla jednostki administracyjnej w Rwandzie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Prowincja Wschodnia*** dla jednostki administracyjnej w Rwandzie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Prowincja Zachodnia*** dla jednostki administracyjnej w Rwandzie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Park Narodowy Wulkanów*** dla obszaru chronionego w Rwandzie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Rio de Oro*** dla jednostki administracyjnej w Saharze Zachodniej (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Saguia el Hamra*** dla regionu w Saharze Zachodniej (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Obszar Zachodni*** dla jednostki administracyjnej w Sierra Leone (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Prowincja Południowa*** dla jednostki administracyjnej w Sierra Leone (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Prowincja Północna*** dla jednostki administracyjnej w Sierra Leone (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Prowincja Wschodnia*** dla jednostki administracyjnej w Sierra Leone (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Park Narodowy Obszaru Zachodniego*** dla obszaru chronionego w Sierra Leone (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu ***Dżuba Dolna*** dla jednostki administracyjnej w Somalii (aklamacja),

- przyjęcie egzonimu *Dżuba Środkowa* dla jednostki administracyjnej w Somalii (aklamacja),
- przyjęcie pseudoegzonimu *Puntland* dla obszaru separatystycznego w Somalii (aklamacja),
- przyjęcie pseudoegzonimu *Berbera* dla miejscowości w Somalii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Bahr al-Ghazal Północny* dla jednostki administracyjnej w Sudanie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Bahr al-Ghazal Zachodni* dla jednostki administracyjnej w Sudanie (aklamacja),
- skasowanie egzonimu *Kordofan Zachodni* dla jednostki administracyjnej w Sudanie (aklamacja) – w 2005 r. jednostka ta została zlikwidowana,
- przyjęcie egzonimu *Prowincja Morza Czerwonego* dla jednostki administracyjnej w Sudanie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Nil* dla jednostki administracyjnej w Sudanie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Nil Biały* dla jednostki administracyjnej w Sudanie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Nil Błękitny* dla jednostki administracyjnej w Sudanie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Nil Górny* dla jednostki administracyjnej w Sudanie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Prowincja Północna* dla jednostki administracyjnej w Sudanie (aklamacja),
- przyjęcie pseudoegzonimu *Darfur* dla regionu i wyżyny w Sudanie (aklamacja),
- skasowanie egzonimu *Czwarta Katarakta* i wariantowego *IV Katarakta* dla obiektu w Sudanie (aklamacja) – 3 marca 2009 r. poniżej Czwartej Katarakty otwarta została zapora Merowe, której zbiornik już zalał tę kataraktę; analogicznie jak w przypadku Drugiej Katarakty, zalanej wodami Jeziora Namera, egzonim został skasowany gdyż obiekt przestał istnieć,
- skasowanie pseudoegzonimu *Dongola* dla ruin w Sudanie (aklamacja) – jest to zmiana porządkowa, gdyż przyjmując w 2003 roku egzonim *Stara Dongola* dla tych ruin Komisja zapomniała skasować dotychczasową nazwę *Dongola* (nazwa *Dongola* pozostaje zaś dla współczesnego miasta),
- przyjęcie egzonimu *Pemba Południowa* dla jednostki administracyjnej w Tanzanii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Pemba Północna* dla jednostki administracyjnej w Tanzanii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Zanzibar Południowy* dla jednostki administracyjnej w Tanzanii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Zanzibar Północny* dla jednostki administracyjnej w Tanzanii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Zanzibar Zachodni* dla jednostki administracyjnej w Tanzanii (za przyjęciem egzonimu w formie *Zanzibar Zachodni* było 6 osób, za przyjęciem egzonimu w formie *Miasto Zanzibar-Region Zachodni* były 3 osoby, 3 osoby wstrzymały się od głosu),
- przyjęcie pseudoegzonimu *Zanzibar* dla wyspy w Tanzanii (aklamacja),

- przyjęcie egzonimu *Park Narodowy Aruszy* dla obszaru chronionego w Tanzanii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Park Narodowy Kilimandżaro* dla obszaru chronionego w Tanzanii (aklamacja),
- przyjęcie pseudoegzonimu *Kabis* dla jednostki administracyjnej i miejscowości w Tunezji (aklamacja),
- przyjęcie pseudoegzonimu *Safakis* dla jednostki administracyjnej i miejscowości w Tunezji (za przyjęciem nazwy w formie *Sfaks* była 1 osoba, za przyjęciem nazwy w formie *Safakis* było 7 osób, 3 osoby wstrzymały się od głosu),
- przyjęcie pseudoegzonimu *Susa* dla jednostki administracyjnej i miejscowości w Tunezji (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Hammamet* dla miejscowości w Tunezji (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Thugga* dla ruin w Tunezji (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Wybrzeże Kości Słoniowej* dla wybrzeża w Wybrzeżu Kości Słoniowej (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Prowincja Pasa Miedzionośnego* dla jednostki administracyjnej w Zambii (za przyjęciem nazwy w formie *Pas Miedzionośny* były 2 osoby, za przyjęciem nazwy w formie *Prowincja Pasa Miedzionośnego* było 8 osób, 1 osoba wstrzymała się od głosu),
- przyjęcie egzonimu *Prowincja Centralna* dla jednostki administracyjnej w Zambii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Prowincja Południowa* dla jednostki administracyjnej w Zambii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Prowincja Północna* dla jednostki administracyjnej w Zambii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Prowincja Północno-Zachodnia* dla jednostki administracyjnej w Zambii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Prowincja Wschodnia* dla jednostki administracyjnej w Zambii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Prowincja Zachodnia* dla jednostki administracyjnej w Zambii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Park Narodowy Dolnego Zambezi* dla obszaru chronionego w Zambii (aklamacja),
- ustalenie, że nazwa *Pas Miedzionośny* jest nazwą „miejsca wydobycia lub występowania surowców mineralnych”, a nie „regionu” w Zambii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Maszona Środkowa* dla jednostki administracyjnej w Zimbabwie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Maszona Wschodnia* dla jednostki administracyjnej w Zimbabwie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Maszona Zachodnia* dla jednostki administracyjnej w Zimbabwie (aklamacja).

Ad 5. Omawianie wykazu nazw geograficznych z obszaru Ameryki Północnej Komisja rozpoczęła od ustalenia, czy nazwy typu *Hispanoameryka* i *Iberoameryka* to nazwy

regionów geograficznych, czy tylko regionów kulturowych. Po długiej dyskusji zgodzono się, że nazwy te stosowane są również przez geografów, zatem powinny być uwzględniane w wykazach Komisji.

Następnie Komisja uchwaliła:

- skasowanie egzonimu *Ameryka Hiszpańska* dla regionu (9 głosów za skasowaniem, 0 przeciw, 2 wstrzymujące się), w użyciu pozostaje nadal drugi egzonim dla tego regionu – *Hispanoameryka*, nazwa *Ameryka Hiszpańska* stosowana jest obecnie głównie w kontekście historycznym jako określenie hiszpańskich posiadłości w Ameryce,
- przyjęcie egzonimu *Angloameryka* dla regionu (aklamacja),
- zachowanie egzonimu *Iberoameryka* jako nazwy dla osobnego regionu, a nie wariantowej nazwy dla *Ameryki Łacińskiej* (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Park Narodowy Małej Inagui* dla obszaru chronionego na Bahamach (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Park Narodowy Barbadosu* dla obszaru chronionego na Barbadosie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Dystrykt Stołeczny* dla jednostki administracyjnej w Dominikanie (aklamacja),
- przyjęcie pseudoegzonimu *Santo Domingo* dla miejscowości w Dominikanie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Kordyliera Wschodnia* dla gór w Dominikanie (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Disko* dla zatoki w Grenlandii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Disko* dla wyspy w Grenlandii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Farvel* dla przylądka w Grenlandii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Park Narodowy Grenlandii* dla obszaru chronionego w Grenlandii (aklamacja),
- przyjęcie egzonimu *Park Narodowy Gwadelupy* dla obszaru chronionego w Gwadelupie (aklamacja).

Ze względu na brak czasu, na kolejne posiedzenie przeniesiono dokończenie omawiania wykazu polskich nazw z obszaru Ameryki Północnej oraz omówienie wykazu polskich nazw z obszaru Ameryki Południowej.

Termin kolejnego posiedzenia ustalono wstępnie na 30 marca 2011 roku.

Na tym posiedzenie zakończono.

Protokółował:
Wiceprzewodniczący Komisji
mgr Maciej Zych

Przewodniczący Komisji
dr inż. Waldemar Rudnicki